

Плати три пати седмично
в понеделник, среда
и петък.

АВОНАМЕНТА Е:
Годишно 100 лв., 1/2-годиш.
60 лв., 3 месечно 35 лв.

Авонамента започва на
всёко 1-во число от ме-
сец. — внася предплат.

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Орган на общите български търговско-индустриални интереси.

Редактор — издател: П. Д. Драгулев.

Цените за обявите са:

1-а кл. сантиметр 25
ст.; за подем, печатни,
некролог 50 ст. за едно
публикуване; базиса, ре-
месни, циркуляри и про-
клами по 50 ст. за ре-
гистрация на търговски и
промишлени фирми 10 лв.

Всичко що се отнася до
платения се адресира: до
"Търговско-Промислената
Защита", Варна, "Венчан" 8.

ПОСЛЕДЕН ПОМЕН ЗА ЧЛ. 4.

В всички философии, които човек би разглеждал, ще намери и ще прочете следните горе-долу оканвания: "отделните хора се съединяват и образуват държавата чрез един договор, както образуват и търговско дружество. Целта на това дружество се свежда, и три пеща: живот, свобода и собственост." И по-нататък: "срещу несправедливите посягательства на държавата индивидът има право да се съпротивлява."

В 18 век тези мисли станаха постепенно политическа мъдрост и ние виждаме Канта, решителният представител на правната държава, да обявява правната наука така: "свобода, независимост от произвола на друго, до колкото тя може да съществува съвместно с свободата на всяко друго, по един общ закон, това е единственият и първоначално право на всеки човек, което му се пада по силата на неговата човешност." А други философи казват: "Неправдата е посягане в тази тъй ограничена свобода." Единствената първоначална задача на държавата е да попречи на това посягане, като му противопостави принудителното.

Какво е заключението, което в наши дни би могло да си направят човек от тия няколко цитата на мъдрата мисъл? Бестенно, че държавата, като идеен фактор в обединяването на целокупното гражданство и като бластител на общото право, не само че е длъжна да бди да не се извършва от когото и да е друго, каквато и да е несправда към когото и да било от гражданите, или към когото и да било от обществата, но и сама тя да не прави никаква несправда.

При това, като се прави, според Кантовата теория, една строга равнина между правната държава и благоденствената държава, необходимо нужно е да се направи и друго едно заключение, а то е, че когато правния ред изисква, държавата не бива да допуска да се извършва несправда и при случаите, когато тя трябва да се извърши дори от името на нейното благоденствие, защото правния ред стои по-високо от всяко субективно схващане на понятието за държавното благоденствие. Това схващане може да бъде от държавния глава, от правителството му, или от органите на правителството, а правния ред, това е определеното и разграничението на правата от законите, това са конституционните норми за живота, свободите и собствеността на гражданите. Границите на държавната власт не могат да надминават установените граници от законите. Законите трябва да се почитат и извършват от колективната единица, държавата, и от нейната власт, така както е задължително да ги извършва и всеки отделен индивид.

Какво беше положението, когато се кадефицира чл. 4? Какво беше вътрешното състояние на страната изобщо, а да се наложи неговото кадефициране? Тия питання трябва да предшестваат мислите, които по-долу ще изкажем.

Положението беше, че в нашия кодекс (наказателен) лип-

сваха изобщо санкции за деяния, каквито чл. 4 отпосле установи като престъпни с санкции тежки за дейците и съизплатени за страната.

Общият на страната бе отложено, спокойно. Чл. 4 не дойде в моментите, когато страната беше революционно настроена, или когато фактически беше в революция. Напротив, той дойде след като в страната, при най-спокойно участие на набиращите, бяха произведени под ред три пати законодателни избори и два пати — общински, т. е. когато правния ред бе напълно установен и правната държава функционираше вън основа на всеобщо издържаните закони, които гарантираха правния ред.

При това вътрешно състояние и добър ред на страната, при това уталожено и досущ спокойно положение на цялото гражданство, кадефицира се чл. 4 и се превърна за закон на революцията — модус вивенди, да му се даде обратна сила и санкциите му да се наложат върху предшествуващи деяния, които до тоя момент от никой съществующ закон не само в нашата правна държава, но и в всичките държави на земното кълбо не се квалифицираха като престъпни (юридически) и наказуеми.

Срещу тая реактивност на чл. 4 възтана цялата българска интелигенция, срещу това кощунство против правните и невидими принципи реагира целокупно здравата общественна мисъл в цялата страна, защото правната наука не допуска никаква реактивност, никакво обратно действие на никой наказателен закон, даже ако той е и революционен и, ако е той изведен в най-големия разгар на революцията — за миналото неговото действие е бессилено, освен ако има да носи облекчение, ако има да прави оневинения. Това последното се позволява от науката и от прецедентите в цял свят.

С чл. 4 като правна, държавата ни направи осъдителен скок към безправие. Сже силата на тоя член тя се втурна да преследва гражданите, да събаря изданото с непосилен труд през дълги години.

Резултатите са на лице:

Погром на търговията, погром на индустрията, погром на морала, погром, ужасен погром на общото благоденствие! Всичко стана на прах и пух — и благоденствената държава и правната държава се преобърнаха в фикция, в огнище на пълно безправие и беззаконност.

Нашата държава, след войната, или, по добре, след политическия и национален крах, имаше нужда от самосъхранение и от съхранение и умножение на културата и развитието на нейните сили. Така направиха германците, които не по-малко от нас се теряха от външните си врагове. Държавата ни не направи нищо да запази тия сили. Напротив, изработи тоя чл. 4 и с неговата сила парализира тези нейни сили: помрачи свободната мисъл и всички полет към културен развой и стопански подем, равном деловите хора и капиталисти. Това го видяха и го съзнаха и ония, на които беше и е угодно, може би, още така

да се развият у нас работите а да се нагаждат с интересите си като наши доброжелатели и спатели. Недалновидността и прекалената ревност и прилагането на чл. 4 от неведущите в правото и политиката фактори у нас въстаниха и тия тужди на народните ни интереси и възжеления доброжелатели да съгледат че в нашата държава няма право, няма и свобода за всички граждани и за всички животи — за някои граждани дори няма нито една правда, една формална свобода, защото по произвол се хвърлят в затворите и се подкупват се пущат на свобода, а да бъдат повторно, потретно и почетвжтено хвърляни в затворите а да бъдат обирани от тоя или оня агент на власта. Свобода да развият и приложат всичките свои духовни и физически сили в най-висока култура и да ги оплодотворят в целостна стопанска дейност, няма. И те реагираха; и те реагираха по свои съображения, по съображения, че народа е ограничен в промишлеността си да живее; че страната изпада икономически; че държавата остава назад в стопанския си живот и тяхните интереси са заплашени — те се побояха, че не ще получат онова, що им се дължи.

Така те наложиха своята дума. А думата на народа, който с всички си гласикаше, който и с крено предпоставяше грешката и настоятелно искаше да се премахне чл. 4, до като не се изостри като инструмент на мафията, не бе послушан; не бяха послушани коляннопредклонните му молби за една libertas innoxia, за една свобода безвредна, свобода невинна — свобода обществото да живее и се развива без страх; свобода да напрегне силите си в работа, а не в мъжките. Не бе послушан народа, който немилостиво бе обран от разни агенти!

Разумът е извора на всяко добро дело; работата е извора на всяко богатство. Член 4 не бе дело на разума; работата не се поде с сигурност и държавата ни нападна културно, изпадна материално — финансовите й са в пълно разстройство. Видяха го и разбраха го това и чужденците и те дават друга насока на мисълта. Сравно е, унищително е, но държавата ни ще трябва да понесе и срама и нивост, защото разума, който ни ръководеше бе такъв, бе и убиен и скандален.

Чувало ли се е в някоя друга държава да се вършат скандали като тия: по заповед да се раздава правосъдие? Дела, решени единж и два, по заповед, без всякакви нови поводи да се възобновяват с цели престъпни? Следствия по 5-6 пати прекратявани по недоказаност на обвиненията, по странични външни влияния да се напосо откритват и гражданите да се тормосят, или да бъдат и в миши дупки да се крият?

А какво стана с габровските индустриалци? Какво остана в ръцете им от това, за което се обичаха, че незаконно са пречелили? С какво те ще има да поправят разстроените си фабрики и с какво да едно производство, което има да помогне за поправяне и държавните ни финансии? Ако нямат нужните средства да си вакунат суровите материали — това е факт — какни ползи веч може да очаква от тях страната?

А къде са софийските, русенските, пловдивските, шевеленските

и други богатини, които се преследваха, а някои се и съдиха и присъдиха? Защо избягаха те? Има ли някой да си дава отчет за всичко това.

Една черна страница от нашето сектантско законодателство ще остане в историята ни тоя чл. 4 и едно незаличимо петно за правосъдието ни.

Народа ни днес остава с гровен, с печален спомен за починалия чл. 4.

Alvanitino.

Кредитно Производително Д-во "Солидарност"

С това име се основа в Варна, започналото да функционира на 30 юни т. г. едно, ново кооперативно д-во, което черпи силите си от средите на народните маси и дребните спестявания на варненското гражданство, обичащо напредъка и въздигането на страната си в икономическо и производствено отношение.

Самото наименование на дружеството изтъква пред очите на всякого от гражданите задачата, която си е възложило — да привлече, на кооперативни начала, до колкото е възможно, повече граждани спестители, да ги консолидира и сплоти около себе си, да централизира, в вид на дялове по-малки, или по-големи части от тяхните спестявания и да ги уплотивори в градежа на народното стопанско и икономическо благо в три посоки: в областта на кредита, в областта на производството и в областта на търговията.

В единадесет пункта на чл. 2 от устава на това дружество са определени целите, които то си е възложило да постигне. Те са: а) да кредитира членовете си за стопанските им нужди; б) да равни и засили спестовността и икономическата мощ между членовете си; в) да организира сметка на членовете, или за своя сметка доставката на стопански потреби; г) да организира за своя сметка, или за сметка на членовете си общата продажба на произведените им, или на населението; д) да организира сметка на членовете си, или за своя сметка преработването на отделни стопански произведения; е) да набави, за улеснение на членовете си, свой стопански инвентар; ж) да организира нужните стопански и други инициативи за улеснение на членовете си; з) да придобие необходимия имот за постигане целите си; и) да разпространява всички стопански знания; к) да се грижи за съхраняване на специални кооперации, ако за такива има условия; л) да се грижи за умственото и нравствено повдигане на членовете; м) да дава стопански и други съвети и урежда външнорелативните спорове между членовете.

От изложените до тук точки, както са вписани в чл. 2 на устава, възтвужа, че освен основните три области, в които д-вото "Солидарност" ще има да борави като финансов, стопанско-производителен и търговски фактор, то ще има да борави още и в културно-просветната и арбитражни области — ще има да се постави нищо като кооперация над кооперациите, която ще съдействува за съгласуването на интересите на членовете и на кооперациите, които ще изникнат от нейното

съдействие и сътрудничество в на всяки други, които има прики, или косвени съотношения с нейните членове, или зависими от нея кооперации.

Задача голяма, цел обширна — цели, напосок постижими и десетки години, с подвешване и — до като достигне апогейта си — даже с некове и при това, с големи капитални, каквато не навещава и не лесно се събират.

От чл. 3, 5 и 8 ал. II-ра на дружествения устав се вижда, че инициаторите и авторите в осъществяването на тия обширни цели не са си правили илюзии.

В чл. 3 се предвижда срок за осъществяването на дружеството 99 години — цял един век. В чл. 5 се предвижда капитал и неограничени размери в дялове, с номинален дял 100 лева. В чл. 8 ал. II се предвижда, че всякий един член на дружеството има право — разбира се, ако разполага с средства — да внася максимум до 5000 дла.

Безсъмнение, реализирането на цели с такъв обширен план, не зависи само от именитостта на личностите, които са поставени на чело на неговото ръководство; това се постига, най-главно, от искреността, ержичността и похватността на началото стоящите личности; постига се с постоянството и труда на тия личности, а — още по-важното, от доверието, което те има да изградят за дружеството посред обществото, а да привлечат капиталите му. Даденото начало в тая посока е добро. Даденото начало е даже отличено, защото началото стоящите лица е прикърдце са се вложили за работата и ентусиазирани от успехите си в едно време да спечелят доверието на обществото, макар и в скромни размери, започнали са да реализират целите му с видимо насърчение за бъдещето: повереното им дело да доведе обширно развитие.

На дружеството "Солидарност" е съдено и за дълго време ще е съдено: нара по нара да събира средствата си за усилване и стъпка по стъпка да върви в пътя на развитието си и в края на своя век да се направи като финансов и стопанско-икономически колос за всеобщо наваждане и пример. Нека не бърза, но нека постоянствува на идеала си.

Обезсърчението е лош епитетник на всяко начинание. Постоянството и труда е залог за успеха на всяка предприемчивост. И малките хора, които работят в духа на солидарността, са способни за велики подвизи и грандиозни дела. В живота на обществата и народите има в изобилие такива исторически факти.

От съгласието малките дела растат, от несъгласието великите дела се разкапват. 1)

С всичките добри пожелания, ние очакваме да видим и постоянно да виждаме само успехите на д-во "Солидарност" произлизащи от солидарността и циментираната сплотеност на неговите членове и тоя дух. Върб.

1) Concordia pax est crescent, discordia maxime dilabuntur.

Цариградско Тържище.

22 август 1921 г., Цариград

Седмичен бюлетин.

За житното тържище и цените на храните и брашната от 12 до 19 август т. г. включително.

А. Храни.

Притигания: жита 170 тона от Австралия и 10 вагона от Тракия. Трици 30 тона от България. Ечемик 100 тона от Кара-Бига. Боб 180 торби от Ромжия. Сусам 177 торби от Адалия и Смирна.

Цени с. и. ф. оная в грошовете.

Жито: 280 тона, част от стока, вносен от Александрия, пла-сирани по 12 1/2. 170 тона притигания през настоящата седмица от Австралия са продадени по 13 1/2, обезмитени и притигани в мелницата. 10-те вагона вносени от Тракия, с примес 3% бидоха пласирани, също предадени в мелницата, мелкото жито 14 и твърдото 12 1/4 — 12 1/2.

Цареница: Няма внос. 150 тона от стока бяха продадени както следва: една част и на-сичано състояние транзит по 6 1/4 — 7 и друга — обезмитена, с торбите — 7 1/2.

Ръж: пълна вастой: без номинални цени.

Ечемик: срещу вносения при-близително 100 тона от Кара-Бига сделки се сключиха по 9 — 10 в насичано състояние. Продажби станаха с предаване в 8-дневен срок в насичано съ-стояние на скелата по 9 1/4.

Овес: Няма внос. Няма тър-сене; без номинални цени.

Просо: Слабо търсене. Няма чителни сделки. Цена 5 1/2.

Трици едри и дребни: бж-гарски. Цена 5 1/2 — 6 с торбите.

Грах: никого не интересува. Няма бездействие. Няма и но-минални цени.

Нохут: голям сток непродан; никакво търсене. Няма внос. Цени номинални за Кара-Бига екстра 20 — 21, дарданелски ситен 10 и маршалски обез-митен 15 — 16.

Сусам: усилено търсене. Вно-сените през настоящата седми-ца 177 торби от Адалия и Смир-на се продадоха съответно по 25 — 26 и 25 — 25 1/2. От стока, пла-сирани по 22 1/2 — 23 1187 торби китайски бж. и жж. и 200 торби судански, 100 торби ада-лийски по 25 — 26 и 70 торби от равен произход.

Леща: Пълна вастой.

Б. Брашна.

Притигания: от Америка 26,545 тор. и от България 3500.

Цени с. и. ф. в турски лири.

Американски екстра „Немон“ 10 1/2 т. а. торба от 63 кгр.; I-во качество 10 — 10 1/4 т. а. торба от 72 кгр.; Дурум 8 1/4 т. а. тор-ба от 72 кгр.

Местни I качество 9 1/4 т. а. торбата от 63 кгр.; II качество 8 т. а. торба от 63 кгр.

Царевинни брашна: Никакви внос. Валино пласирани стоки. Це-ните спаднаха на 5 1/2 т. а. тор-бата от 62 кгр.

Ечемичени брашна. Местни, цени номинални 7 т. а. торба от 72 кгр.

Забележка. Пазарните цени са с около 15% по-високи.

В. Положението на тържището.

Постоянно засилващото се оживление на житата, триците, ечемика и сусам и порождащ се интерес за царевинната.

Цените на житата, въпреки постоянния внос, не само че са затвърдени, но отбелязват и известно повишение. Последно-то се обяснява с липсата на сток и с слабия внос на брашна, не-достатъчен за седмичната кон-сумация. Изгледите са, че това положение ще продължи.

Що се отнася до триците, чието търсене ослабна, цените им се постоянно понижават. Причините са: доста голям сток; непрекъснат внос и значител-ните притигания на жита от месец насам. Тенденцията е към ново спадане.

Цената на ечемика се увеличи чувствително: от 8 1/4 — 9 1/2 достигна 9 — 10, вследствие на закупуванията на английските о-купационни войски тук и в гръцката армия в Мала Азия.

Търсенето на сусам, вече го-лямо през миналата седмица, се засили през настоящата по при-чина на увеличен внос за Тра-кия и Ромжия. Цените се по-високи в същата мярка.

За царевинната почна да про-зира известен интерес, който обаче е твърде колеблив, едно поради стария увъж и друго по причина на обстоителство, че по настоящем не са известни окончателните резултати от но-вата реколта.

Брашна. Цената на амери-канските екстра и местните I качество се повиши с още 1/4 т. а. на торба. Причините сж същите; които напяха за мина-лата седмица, т. е. липса на сток и незначителен внос. И през настоящата седмица повишени-ето би било по-високо и общо за всички брашна, да не бе внесе-но едновременно известно ко-личество жита.

Г. Сведения за цените с. и. ф. Цариград на едри и дребни до-битъци, кашнава, сиренето и др.

Едр рогат добитък. От Бж-гария се внесоха 46 глави. Про-дажба се навърши по 173 — 191 т. а. чифта. Добитъци бж. слаб. От Ромжия притигнаха 100 глави отлично угоеи добитък от трансилванска порода. Пла-сира се от 261 — 288 т. а. чифта.

Дребен добитък. От Бж-гария се внесоха 2700 брави спар-вадите „Български“ и „Кирил“. Сделки се сключиха по 24 — 26 т. а. за чифт с 7% шкарто; ня-колко сделки само станаха без шкарто. Тенденцията е на спа-дане, поради намаляла консума-ция вследствие на горещините и болестите, които въдруват в града.

Кашнава. полубалкански. Внос от Бж-гария около 18000 кгр. и от Сърбия около 40000. Продаде се едва 1/3 по 105 — 125 гроша кгр. вж. от парашода, ко-гато по-рано продажбите става-ха почти винаги в парашода за цялото количество.

Масло. Внесе се от Бж-гария 13000 кгр. овче претопено в мес с 10% кашкавалско. Про-давача иска 130 гр. за ока, а му предложиха 60. Нашите мас-ла нямат пазар тук, по-скоро а-мериканските се продават на дребно по 40 — 60 гр.

Сирене. От Бж-гария притиг-на около 30000 кгр. добро си-рене и всичкото се продаде, по-неж няма внос от другаде, по-този артикул се и произнася. По-ставено бе в варели и текили. Сделки станаха за сиренето в варели по 73 — 75 гр. за ока, а за това в текили по 80 — 81 гр.

Кокошки. Притигнаха от Бж-гария около 170 коша по около 40 в кош. Продадоха се по 77 — 86 гр. парчето.

Яйца. Внос от Ада-Пазар, И-мид и околностите на Цариград наобщо. Цената им е 280 гр. 100-тах.

Картофи. Внос от Италия и Марсия. Цените на едро са 5 — 5 1/2 гр.

Фасул. Продължава търсене то за нуждите на английските окупационни войски тук и на гръцката армия в Мала Азия. Цените се повишиха наново до 11 гр. транзит ромжиски ситен и 16 — 17 гр. маршалски обезмитен.

Дърва за горене. Дърво 270 — 280 гр. чекъ (250 кгр.) с. и. ф. гемията, обезмитени за сметка на продавача. Повишението на цената се дължи на обстоител-ството, че сечищата по околнос-та не могат да доставят необ-ходимото количество, а в геме-жките не се решават до прена-сят от Мало-Азийското крайбре-жие, поради страх от гръците.

Дървени вж-ганца. От Бж-гария са внесени от 2000 — 3000 ки-лограма. Продажбите стават по 4 1/2 — 5 1/2 гр. оная

Забележка на редакцията. По-лучените от Цариград известия с дата 26 VIII донасят, че за брашната пияцията е кама (вастой). Находящите се на тая дата брашна не са продадени.

Продажни пазарни цени.

1 септември 1921 год. гр. Варна.

Едр добитък — биволи мес-тна порода, спажни, за пиряга-не 2500 — 3000 лв. едина; бж-волци за разплод и мляко 35 0 до 5000 лв.; крави за разплод и мляко, местна порода 1500 до 2000 лв.; подобрена порода до 2500 лв.; коне местна порода 3500 до 4000 лв.; подобрена по-рода до 5000 лв. Цените се о-пределат по ръжестите и недо-статъците на добитъка.

Месо — говеждо кгр. 20 лв.; овчо 20 лв.; агнешко 20 лв. По-долно качество до 18 лв.

Сирена — кгр. 28 лв. По до-лно до 25 лв.

Кашкавал — полубалкански 40 — 42 а; полски 35 до 40 а. Бал-кански няма.

Риба — зависи от количес-тото на ловитбата и произло-на продавачите — дребни пала-мудчета от 5 до 8 лв.; бяла 15 до 25 лв.; шаранчета до 15 лв.; по едри от 1 кгр. — до 20 лв.

Като пазар на риба, Варна не представлява нищо от себе си.

Земледелските позиции

Умереното писане, въждър-жащото обръщение и благият език всякога са побеждавали неедраведностите, превратните у-беждения и заблудата в вярата и упованието. Напротив, ало-вичието и сквернословието ни-кога не са били друго, освен една ясновидна, една тържес-твенна, една сакраментална, та-ка да се каже, наповед за ващ-тата на една крива кауза, която у читателя буди чувството на отвращение и умерение спрямо този, който аловичи и скверно-слови.

В Бж-гария само комунисти-те са, които не искат да се ос-вободят от аловичието и сквер-нословието и които не са спо-собни на никаква реорганизация в свои партизански фанатичен и в пълно от чувствата на злоба и дяволство, които ги по-мрачават за да не държат смет-ка нито за онова що говорят, нито за онова що пишат, нито за онова що въдршат, особено и най-много, когато се касае да улавят афоресаната от учението им боржувия. Валежа от псу-ни и ругатни и от всякакви ци-ниви и епитети надминава вся-ка граница и тържестност. Но от известно време насам комуни-стите са достигнали и надмина-ти в това отношение от някои среди и из земеделските пи-сачи и драматични на равни пови-ни и афинни памфлети.

Повица на Народния земе-делчески съюз и повиците и по-зичетата на равните районни земеделчески синдикати и се-дски кооперации също и някои от вестниците, са, които се явяват като защитници на ре-жимна на консорциума и дават на комунистическата покаяна от цинична литература да бледнее пред тях.

Думите: „дубави“, „кожде-ри“, „потосмукачи“, „грабиде-ли“, „бевбожи и спекуланти“, „интриганти“ и без брой други са най-ценните епитети и най-слабите иврани на чувствата на околностите на тия земеделчески творения.

В тая минута имаме на ръж-е поина на районния земедел-чески кооперативен синдикат „Живот“ в Варна, вулгарния език на който е насочен с хули и мръжни епитети да уязви „бор-совите пълхове“ в Варна. Той започва с дитирамби, с поезия и, въжторг за доживения „Велик-ден — Великден на Коопера-тивна Земеделска Бж-гария“, нагава в кловете на скверно-думството против търговците житар и свжрша с оскжда-нето на поибел „борсовите пъл-хове“, които се хранят само от земеделчески труд и живали са с а м о на земеделския гжрб (?). И като отивук на дружиния ник, който е надден

от много страни на земедел-ческите среди срещу търговци-те житар, в един бевкусен и бевкусен ансамбл с всички цу-ри викачи, издига глас:

„Другари,

„Нека Вашето превраще нж-тых (борсовите пълхове, б. р.) бжде единодушния Ви отговор на всичките покани и интриги. Дайте ни Вашата подкрепа и нека, силотени всички около крепостите, на Вашето освобо-ждение, Вашите кооперации и синдикати, се втурнем напред в борбата, която опиянените от мисълта да голям печалби спе-куланти (ж. н.) — търговци и зайкоджни — житар ни откри-ват от 1 септември т. г.“

И по-нататък:

„Дайте ни прочее вашата под-крепа и незабравяйте никога, че всяко зжрно продадено на зай-коджнито житар е камак жжр-лен от Вас по собствените Ви глави...“

Няма по-голяма безжестност от тая да се твърди, че тър-говците, придобивайки правата си на граждани, които бжво две години бжха оковани от без-правнието да промишляват за на-сжщата си прехрана, се клей-мат като врагове „опиянени“ от мисълта да водят борба с кооперациите и синдикатите. Та-кава мисъл е чужда за търгов-ците житар. Въжползувани от свободата си да търгуват, как-то би търгували кооперациите и синдикатите, те има да се по-зават само от гражданското си равноправие пред законите и конституцията. От това ли се боят кооперациите и синди-катите?

Пред факта, че с въжвръща-нето правата на житарите, не се прави никакво ограничение за кооперациите и синдикатите да търгуват с жжрени храни и че последните ще имат всичките предимства, като изходящи от земеделческите производ-телни ереди да сж много по-си-лни конкуренти на търговците житар, будящите се страхове у тия, що откриват виденията на никаква си борба, са илю-зорни. Тия страхове нямат никакво основание; но подет е викът, а може би, че и джло-бите причини за компромети-рането и разкапването на коопе-рациите и синдикатите ще поч-нат да се равнинат, и всяко-тога не дава покой и на непе-жките клоуни, които по една слу-чайност намират приют около не-вещо импровизираните на бжрва ржка кооперативни и синдикатчети.

Не и от миналата търговска борба е страхът. Той иде от глу-павия фанатичен, иде от неве-щия и негодността на елемен-тите, които си въжбравяха, че и търговията е яа техните у-ета лажница, а на втория ден от организирането им в дружелен, кооперативни и спекулативни, се разканаха и разканаха се толко-ва але, че не са способни пове-че нищо да предприемат. Коопе-рациите и синдикатите това са институтите, които от година и повече насам въжбуждат само подозрения в обществото, че пжлнат само джкобонете на еди-нични личности, а на страната само пакост привяг и щети на-насят.

W.

Варненско тържище.

1 септември 1921 год.

Констатир се в тържището, че много стоки, които се тър-сят усилено, са изчерпени, въ-преки голямото им заскжване в странство и тук и въпреки, че в пияцията продажбите им се старателно въждържжха. Нови по-ржчвания в странство, при все-то-на, обаче не се правят от сжщите страхове, които понавляха и през пролота и през лятото търгов-ците да се въждържат от по-ржчките си за стоки. Високите автономни мита от една страна и преговарянията за търговски

договори с благоприятствувани митнически тарифи — от друга-влияят на очаквателното поло-жение на търговците. Пиящата за джго време, може би послед-ствие на това ще стои в лише-ния от стоки.

Порта по-малко се оживява износа на брашна, птици, сире-не, кашкавал и добитък. С вче-рашния вагинален параход „Бж-гария“ се извратиха за Цар-иград 6 вагона брашна и птици. Консорциума е и пжлно бездей-ствие.

Варненска Град. Бурса.

22 до 27 август 1921 година.

На бурсата през цялата седми-ца притигнаха всичко 344 ко-ла с 2366 хектолитра жжрени храни. От тях 332 кола с 2316 хектолитра жито, продадено сре-дно по 281 — 10 лв. хектолитра или по 365 — 15 лв. 100 кгр.; 1 кола ечемик с 6 хектолитра, про-даден по 155 лв. хектолитра или по 258 — 30 лв. 100 кгр.; 8 кола овес с 20 хектолитра, про-даден по 110 лв. хектолитра, или по 244 лв. 100 кгр.; 3 ко-ла боб с 1390 кгр., продаден по 392 лв. 100 кгр.; 4 кола ръж с 24 хектолитра, продаден по 185 лв. хектолитр или по 260 лв. 100 кгр.; 1 кола рапица с 120 кгр., продадена по 400 лв. 100 кгр.

ХРОНИКА.

Назначените професори за Вис-шето търговско училище в Нар-на са: Владимир А. Комски, про-фесор по политическа икономия, статистика и родетвените тям дисциплини; Федор Белмер, пре-подавател по търговски техни-чески предмети; Федослав Гро-ков, доцент по математика и търговски предмети; Фридрих Фон Шайнман, доцент по нем-ски език и търгов. география; Д-р Т. Обрешков, асистент по политическа икономия; Ц. Ка-ленджиев, частен доцент по сто-кознание; Инженер Т. Карака-шев, частен доцент по транс-портно (водно) дело.

Венчал се е на 28 август т. г. в Княжево шефа на бургаския клон от търговската кжща Ди-митр х. Иванов & С-не, г. Бо-рис Д. х. Иванов с г-ца Жана М. Василева от гр. Т. Пазар-джик. Честитим най-скръдечно.

Вжжшното министерство на Чехославия е разпределало дей-ността и консулската юрисдик-ция в Бж-гария по следния на-чин: Чехословенската легация в София обхваща: Софийския, Кю-стендилския, Петричкия, Пд-венски, Видинския, Врачанския, Пловдивския и Пашмаклийския окржж; Чехословенското кон-сулство обхваща: Варненския, Шуменския, Тжрновския, Русе-ския, Бургаския, Старо-Загор-ския и Мостанлийския окржж.

Държавния съд за сждени бж-шите министри от кабинета на Д-р Радославов за през време на светонната война ще открие за-седанията си в „Славянска Бе-седа“ в София на 15 т. месец. Разпоредено е да се произведат изборите за народните съдили, които ще теглят ждрене.

Настаини Ма Костов, джжго-годишен счетоводителя и проку-рист на фирмата „Лидон х. Пей-чев & С-ни“ в Варна е основал търговско-комисионна кжща под собствена фирма в Варна. От 6 август т. г. тая кжща функ-ционираща под личното ръковод-ство на основателя и, чиито по-звания в търговията и джжгата опитност в нея са добра гаран-ция за успеха на това ново пред-приятие в пияцията. Предмет на търговията на г. Костова е: представителство, експедиция, консигнация и търговия с ко-ловявали и други стоки.